

Облік і оподаткування

УДК 657:631

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.20626948>

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБЛІКУ ЗЕМЕЛЬНИХ АКТИВІВ В ІТАЛІЇ

Швець Володимир Євгенович

кандидат економічних наук, професор,

професор кафедри Обліку і аудиту

Львівського національного університету імені Івана Франка

e-mail: shwe@ukr.net,

<https://orcid.org/0000-0002-9940-689X>

Гапон Наталія Василівна

аспірант кафедри Обліку і аудиту

Львівського національного університету

імені Івана Франка

e-mail: nataliagapon938@gmail.com,

<https://orcid.org/0009-0006-4934-5204>

Прийнято: 09.05.2026 | Опубліковано: 18.05.2026

Анотація. У статті досліджено теоретичні та практичні засади організації обліку земельних активів в Італії. Висвітлено роль та функціонал італійської кадастрової системи (Catasto), яка знаходиться у підпорядкуванні Агентства доходів (Agenzia delle Entrate) та функціонує як дворівнева структура, що включає Кадастр земельних ділянок (Catasto Terreni) для сільськогосподарських

земель та Кадастр будівель (Catasto Fabbricati) для забудованих територій. Розкрито особливість непробаторності італійського кадастру, за якою кадастровий запис не є абсолютним юридичним доказом права власності, а функціонує паралельно з Реєстром нерухомості (Conservatoria dei Registri Immobiliari). Охарактеризовано механізм розрахунку кадастрового доходу (Rendita Catastale) як основи фіскальної бази для оподаткування нерухомості та роль професійних посередників – геометрів і нотаріусів – у забезпеченні точності облікових даних. Проаналізовано практику екологічного обліку земельних активів через систему інвентаризації земельного використання (IUTI) для обліку викидів та секвестрації парникових газів за Кіотським протоколом. Здійснено порівняльний аналіз італійської та української систем обліку земельних активів за критеріями централізації даних, доказовості та механізмів оновлення. Обґрунтовано можливості використання італійського досвіду для вдосконалення вітчизняної системи обліку земельних активів в умовах земельної реформи в Україні.

Ключові слова: облік, оцінка, земля, земельний кадастр, Італія.

ORGANIZATION OF ACCOUNTING OF LAND ASSETS IN ITALY

Shvets Volodymyr Yevhenovich

candidate of economic sciences, professor,

Professor of the Department of Accounting and Auditing

Ivan Franko National University of Lviv

e-mail: shwe@ukr.net,

<https://orcid.org/0000-0003-2285-0543>

Gapon Nataliya Vasylivna

graduate student of the Department
of Accounting and Auditing
Lviv National University
named after Ivan Franko

e-mail: nataliagapon938@gmail.com,

<https://orcid.org/0009-0006-4934-5204>

Abstract. The article examines the theoretical and practical principles of accounting for the organization of land assets in Italy. The role and functionality of the Italian cadastral system (Catasto) is highlighted, which operates under the authority of the Revenue Agency (Agenzia delle Entrate) and functions as a two-level structure, including the Land Cadastre (Catasto Terreni) for agricultural land and the Building Cadastre (Catasto Fabbricati) for built-up areas. The non-probative nature of the Italian cadastre is revealed, whereby a cadastral record does not constitute absolute legal proof of ownership but operates in parallel with the Property Register (Conservatoria dei Registri Immobiliari). The mechanism for calculating cadastral income (Rendita Catastale) as the basis of the fiscal framework for real estate taxation is characterized, along with the role of professional intermediaries – geometers and notaries – in ensuring the accuracy of accounting data. The practice of environmental accounting of land assets through the Land Use Inventory System (IUTI) for accounting of greenhouse gas emissions and sequestration under the Kyoto Protocol is analyzed. A comparative analysis of the Italian and Ukrainian land asset accounting systems is conducted based on criteria of data centralization, evidentiary value, and update mechanisms. The potential for applying Italian experience to improve the domestic land asset accounting system in the context of land reform in Ukraine is substantiated.

Keywords: accounting, assessment, land, land cadastre, Italy.

Постановка проблеми Загальновідомо, що італійська система обліку земельних активів є однією з найстаріших та найбільш аналітичних в Європі [1]. Адже саме на цих землях в епоху Римської імперії, яка успадкувала досвід обліку з усіх попередніх цивілізацій було розроблено чітку систему обліку, що враховувала усі види активів і особливо необоротних. Адже термін амортизації виник саме на цих землях як і більшість обліково-аналітичних термінів. Здобутки римської доби знайшли своє успішне поширення і наукове опрацювання в епоху Відродження у працях Луки Пачоллі та поширились по усіх європейських країнах. Тому є усі підстави для підвищеної уваги до обліково-аналітичної практики в сучасній Італії. Особливий інтерес викликає організація обліку земельних активів, які характерні своєю унікальністю оскільки ґрунтуються та тісно пов'язані з обмеженим природним ресурсом – землею. Основою організації обліку земельних активів Італії є кадастр (*Catasto*), який виконує подвійну функцію: інвентаризацію територіальних активів країни та створення фіскальної бази для оподаткування нерухомості. Особливістю італійської моделі є чіткий поділ між земельним кадастром (*Catasto Terreni*) та кадастром будівель (*Catasto Fabbricati*), що дозволяє державним органам ефективно контролювати використання земель та урбаністичний розвиток. Багатостолітня тяглість і технологічна іноваційність організації обліку земельних активів в Італії заслуговують сучасних наукових досліджень для поширення кращого досвіду в державах, таких як Україна де проходить земельна реформа.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз наукових джерел з обліку земельних активів в Італії характеризує певну обмеженість, як італійських так і українських наукових праць присвячених цій проблематиці. Проведений аналіз джерел українського походження показав, що здебільшого вони присвячені загальним темам Міжнародних стандартів фінансової звітності (МСФЗ) [13]. Тоді як італійські дослідження фокусують свою увагу на питаннях оцінки

нерухомості [11], екологічному обліку [15] та відокремленні земельної вартості [12]. Ці праці часто пов'язані з МСФЗ та національними особливостями, зокрема стосуються класифікації земельних активів. У працях робиться акцент не лише на балансову оцінку, але на напрямки землекористування, що перекликається з дослідженнями українських вчених [8]. Італійські наукові праці з обліку земельних активів переважно фокусують увагу на застосуванні національних стандартів, сумісних з МСФЗ, де земля не амортизується через нескінченний термін служби [14]. Водночас, проаналізовані дослідження не віддзеркалюють цілісної комплексної уяви про італійську систему організації обліку земельних активів для зовнішніх користувачів, наприклад з України для можливостей застосування корисного досвіду на ґрунті наших економіко-правових умов. Особливо це стало актуальним з початком реформування ринку землі в Україні та системного вивчення різнопланового досвіду, у тому числі історичного [9].

Проведений аналіз джерел українського походження показав, що здебільшого вони присвячені загальним темам Міжнародних стандартів фінансової звітності (МСФЗ) [13] або питанням формування ринку землі [8, 9]. Тоді як італійські дослідження фокусують увагу на оцінці нерухомості [11], екологічному обліку [15] та відокремленні земельної вартості [12]. У цих працях акцент робиться не лише на балансову оцінку, але й на напрямки землекористування. Італійські наукові праці з обліку земельних активів переважно зосереджені на застосуванні національних стандартів, сумісних з МСФЗ, де земля не амортизується через нескінченний термін служби [14].

Суттєвий внесок у розуміння макроекономічного значення кадастрових інститутів здійснили D'Arcy, Nistotskaya та Olsson, які на підставі панельних даних 159 країн за останнє тисячоліття довели стійкий позитивний вплив запровадження кадастрів на довгострокове економічне зростання [16]. Цей висновок доповнюється дослідженням Nistotskaya та D'Arcy щодо формалізації

прав власності на землю як передумови ефективного оподаткування, де авторами встановлено прямий зв'язок між якістю кадастрового обліку та податковими надходженнями від фізичних осіб [17]. Обидві праці засвідчують, що кадастрова система є не лише інструментом технічного обліку, але й фундаментальним інститутом, що визначає фіскальну спроможність держави.

На загальноєвропейському рівні питання гармонізації кадастрових даних досліджено Cetl, Šamanović, Vjelotomić Oršulić та Lisec, які проаналізували стан побудови єдиної кадастрової карти Європи через ініціативу INSPIRE та наголосили на значних відмінностях у доступності та інтегруєбельності кадастрових даних між країнами-членами ЄС [18]. Автори зазначають, що Регламент ЄС 2023/138 визнав кадастрові ділянки набором даних високої цінності, що актуалізує питання модернізації кадастрових систем, у тому числі італійської.

Проблематику оновлення застарілих кадастрових даних у дуальних системах обліку (де кадастр і реєстр прав існують паралельно, як і в Італії) висвітлено Collado, Vuchón-Moragues та Lerma на прикладі Іспанії, де автори обґрунтували необхідність координації між кадастровими та реєстровими даними для забезпечення ефективного територіального управління [19].

Важливий внесок у розуміння екологічного обліку земельних активів Італії здійснили Ottaviano, Petti, Tonti, Munafò, Lasserre та Marchetti, які підсумували 30-річний досвід функціонування Національної інвентаризації землекористування (IUTI) за період 1990–2022 рр. [20]. Авторами зафіксовано ключові тенденції: скорочення орних земель з 11,4 до 9,6 млн га, розширення лісових територій та прогресуюче зростання урбанізованих площ з 1,6 до 2,3 млн га. Ці дані суттєво розширюють базу попередніх досліджень [15] та підтверджують, що IUTI є дієвим інструментом еколого-економічного моніторингу.

Потенціал цифрової трансформації у сфері обліку нерухомості досліджено Saari, Vimpari та Junnila, які систематизували емпіричний досвід застосування блокчейн-технологій у секторі нерухомості та визначили перспективи їх використання для підвищення прозорості реєстрації прав власності та зниження транзакційних витрат [21]. Rota, Piccoli, Kumar та Сіосса розробили масштабний набір даних для автоматичної сегментації будівель з аерофотознімків на території північно-східної Італії, що є релевантним для програм виявлення незареєстрованих об'єктів нерухомості (Case Fantasma) [22].

Щодо українського контексту, Ibatullin, Dorosh, Sakal, Krupin, Kharytonenko та Bratinova проаналізували функціонування ринку сільськогосподарських земель України з моменту його запровадження 1 липня 2021 р. та встановили, що загальна площа проданих земель становить лише 0,7% від площі орних земель країни, а ціни залишаються на рівні нормативної грошової оцінки [23]. Khodakivska та Yurchenko дослідили виклики та можливості обігу земель сільськогосподарського призначення в Україні, визначивши ключові прогнози розвитку цінової динаміки [24]. Dankevych, Yatsenko та ін. проаналізували роль цифровізації в аграрному секторі України, зокрема інтеграцію Державного земельного кадастру з Державним реєстром речових прав як основу для формування прозорої системи земельного обліку [25].

Водночас проаналізовані дослідження не відображають цілісної комплексної уяви про італійську систему організації обліку земельних активів для зовнішніх користувачів, наприклад з України, для можливостей застосування корисного досвіду на ґрунті наших економіко-правових умов. Особливо це стало актуальним з початком реформування ринку землі в Україні та системного вивчення різнопланового досвіду, у тому числі історичного [9].

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Для поширення комплексної уяви про італійську систему організації обліку земельних активів необхідно вирішити такі основні завдання: охарактеризувати структурні елементи систему організації обліку земельних активів в Італії; визначити механізми регулювання операцій із земельними активами та їх оцінку; розкрити питання екологічного обліку земельних активів; з'ясувати можливі напрямки використання італійського досвіду з організації обліку земельних активів для потреб України.

Виклад основного матеріалу. Управління земельними активами в Італії централізоване на національному рівні, але реалізується через розгалужену мережу територіальних офісів. Головним органом є Агентство доходів (Agenzia delle Entrate). У 2012 році до його складу увійшло Агентство територій, що символізувало остаточне об'єднання технічного обліку землі з податковим адмініструванням. Італійський кадастр функціонально поділений на дві великі бази даних. Це Земельний кадастр (Catasto Terreni) і Кадастр будівель (Catasto Fabbricati). Земельний кадастр містить інформацію про сільськогосподарські угіддя, ліси та незабудовані ділянки. У Земельному кадастрі відображають тип культури, яку вирощують та клас родючості. Кадастр будівель охоплює інформацію про міську нерухомість, включаючи житлові будинки, промислові об'єкти та комерційні споруди.

Ключовою особливістю італійської системи є її непробаторність (*non probatorio*). Це означає, що запис у кадастрах сам по собі не є абсолютним юридичним доказом права власності. Тобто в Італії діє дві паралельних системи обліку. Кадастри фіксують технічні параметри (площу, межі, категорію) та розраховує податкову базу. А друга система - Реєстр нерухомості (Conservatoria dei Registri Immobiliari) відображає акти на право власності (купівля-продаж, дарування, іпотека).

Для того, щоб система працювала злагоджено, існує процедура Voltura. Після підписання будь-якого акту у нотаріуса, дані автоматично передаються до Кадастру для оновлення імені власника. Цей поділ функцій мінімізує ризики рейдерства, оскільки будь-яка зміна технічних даних без відповідного юридичного акту в Реєстрі прав не має законної сили.

В італійській моделі обліку земельних активів держава делегує значну частину відповідальності приватним фахівцям: геометрам і нотаріусам. Геометр (Geometra) - це сертифікований технічний фахівець, без якого неможливо внести жодну зміну в кадастр. Використовуючи програмне забезпечення DOCFA (для будівель) та PREGEO (для землі), геометри подають цифрові оновлення карт та планів. Вони несуть кримінальну відповідальність за відповідність поданих креслень фактичному стану об'єкта. Нотаріуси виступають публічними гарантами щодо прав власності на земельні активи. З 2010 року в Італії діє суворий закон про кадастрову відповідність (*conformità catastale*). Нотаріус зобов'язаний перевірити, чи збігається план у кадастровій базі з фактичним плануванням об'єкта. Якщо власник зніс стіну без дозволу і не оновив кадастровий план, нотаріус не має права завіряти угоду.

Екологічний облік земель в Італії здійснюють шляхом застосування системи інвентаризації земельного використання (IUTI) для обліку викидів/секвестрації GHG за Кіотським протоколом, базуючись на статистичній вибірці з аерофотознімків. Дослідження 1990–2008 рр. фіксують зростання лісів на 1,7% території (+512 тис. га), зменшення орних земель (-4,2%) та урбанізацію (+1,6%), з точністю помилки 0,1% [2]. IUTI слугує основою для еколого-економічного обліку, оцінюючи стоки/потоки земель.

Важливим фінансовим елементом італійської системи є Кадастровий дохід (Rendita Catastale). Варто зауважити, що це не ринкова вартість об'єкта, а його гіпотетична здатність приносити економічні вигоди (дохід чи орендну плату).

Кожній одиниці нерухомості присвоюється категорія (наприклад, А/2 – цивільне житло, А/1 – розкішне житло) та клас. На основі цих даних розраховується кадастровий (потенційний) дохід.

Для розрахунку основного муніципального податку (IMU) кадастровий дохід множиться на встановлений державою коефіцієнт (найчастіше 160). Така система дозволяє державі гнучко регулювати ринок. Наприклад, податок на перше житло (якщо воно не відноситься до категорії «люкс») в Італії часто нульовий або мінімальний, тоді як володіння другою чи третьою квартирою обходиться значно дорожче через прогресивні коефіцієнти.

Порівняно з Україною італійська система організації обліку земельних активів має суттєві відмінності, а саме:

1. Централізація даних: В Україні Державний земельний кадастр (ДЗК) є інтегрованим і сучаснішим у технічному плані (будувався як єдина цифрова база). В Італії система фрагментована через величезну кількість історичних нашарувань.
2. Доказовість: Український ДЗК та Реєстр речових прав є доказовими. В Італії пріоритет завжди за нотаріальним актом, навіть якщо в кадастровій карті допущена технічна помилка.
3. Оновлення: В Україні власник часто сам ініціює зміни в ДЗК. В Італії цей процес повністю автоматизований через посередництво нотаріусів та геометрів.

Одним із найбільших успіхів італійської системи останнього десятиліття є боротьба з незареєстрованими об'єктами. За допомогою аерофотозйомки держава порівняла реальні знімки територій із кадастровими картами. Це дозволило виявити мільйони так званих будинків-привидів (Case Fantasma), які не були на обліку. Власників змушують їх легалізувати, що приносить мільярди євро додаткових податкових надходжень. Сучасний облік в Італія

характеризується впровадженням системи SIT (Sistema Informativo Territoriale). Це комп'ютеризований геопортал, який об'єднує кадастрові дані, екологічні ризики (сейсмічні зони, зони підтоплення) та муніципальні плани розвитку.

Висновки. Отже, сучасна італійська система обліку земельних активів характеризується, як історична фіскальна модель адаптивна до ефективних інноваційних інструментів управління і контролю державою. В основі принципів обліку італійських стандартів та податкового законодавства є те, що при купівлі нерухомості вартість землі відокремлюється від вартості будівлі, оскільки земля не підлягає амортизації. Вартість землі визначають як максимум з експертної оцінки у балансі або 20% (30% для об'єктів промислового призначення) від загальної вартості, а будівлі амортизуються окремо. В окремих операціях із купівлі землі та наступного будівництва вартість землі фіксують згідно акту купівлі, а будівельні витрати повністю амортизуються. Оцінка реальної вартості землі у фінансовій звітності оцінюється з адміністративних даних, адаптованих до національних рахунків, з акцентом на сектор нерухомості. Земля класифікується як довгостроковий актив (land and buildings), без амортизації, на відміну від будівель. Дослідження підкреслюють роль TDR (transfer of development rights) для відображення приросту вартості землі. В екологічному обліку земельних активів Італія використовує систему інвентаризації земельного використання (IUTI) для обліку викидів/секвестрації GHG за Кіотським протоколом, базуючись на статистичній вибірці з аерофотознімків. Ключовою відмінністю організації обліку земельних активів Італії є наявність розвиненого цифрового кадастру з фокусом на екологічний облік, де земля інтегрована у фінансову звітність. Тоді як в Україні облік земельних активів характеризується фрагментарністю: бухгалтерський окремо від кадастрового, з постійними викликами через війну та незавершену земельну реформу з орієнтацією на ринок землі. Незважаючи на певну бюрократичну складність, залучення професійних

спільнот (нотаріусів та геометрів) гарантує високу точність даних та стабільність податкових надходжень. Дослідження показали, що гармонізація з IFRS просувається як в Італії так і в Україні. Однак Італія значно ближча до практик Європейського Союзу.

Для України італійський досвід може бути корисним у частині розрахунку кадастрової вартості для оподаткування та механізмів контролю за відповідністю фактичної забудови офіційним планам, а також досвід запровадження екологічного обліку земельних активів.

Список використаних джерел:

1. Швець В. Є. Розвиток обліково-аналітичних систем суб'єктів господарювання в Україні : монографія. Львів : Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2010. 448 с.
2. Agenzia delle Entrate. Gli immobili in Italia 2023: Statistiche catastali e del mercato immobiliare. Roma : Agenzia delle Entrate, 2023. URL: <https://www.agenziaentrate.gov.it/portale/web/guest/schede/fabbricatiterreni/omipubblicazioni/gli-immobili-in-italia>.
3. European Commission. Land and real estate registration systems in Europe: Italy country report. Brussels : European Union, 2020.
4. Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD). Taxing Wages 2021: Focus on Property Taxes in Italy. Paris : OECD Publishing, 2021. URL: <https://doi.org/10.1787/83a87978-en>.
5. Belloni F., Savini F. The evolution of the Italian cadastre: From fiscal tool to multipurpose system. Journal of Land Management and Appraisal. 2018. Vol. 12, No. 3. P. 215–230.

6. D'Amico A., Di Filippo A. Digital transformation of the Italian Cadastre: The role of the Integrated Territorial System (SIT). *Geospatial Engineering Quarterly*. 2022. Vol. 4, No. 1. P. 45–58.
7. Giuliani G. *Il Catasto in Italia: Storia, tecnica e legislazione*. Milano : Giuffrè Editore, 2019.
8. Shvets V., Mishchuk N., Novostavska O. Methods of estimating land resources of Ukraine in the conditions of land market formation for the purposes of sustainable development. *E3S Web of Conferences*. 2021. Vol. 255. Art. 01018. URL: <https://doi.org/10.1051/e3sconf/202125501018>.
9. Shvets V., Mishchuk N., Galan V., Melnyk B., Novostavska O. Information and Methodological Support for Assessment of the Attractiveness of Land Assets of Ukraine. 11th International Conference "Advanced Computer Information Technologies" (ACIT'2021), Deggendorf, 15–17 September 2021. P. 445–448. URL: <https://ieeexplore.ieee.org/xpl/conhome/9548321>.
10. Tosti M., Rossi L. The "Ghost Buildings" phenomenon: Remote sensing and tax compliance in the Italian real estate sector. *International Journal of Law and Information Technology*. 2021. Vol. 29, No. 2. P. 112–128. URL: <https://doi.org/10.1093/ijlit/eaab012>.
11. Santoro N., Tartamella F. Estimate of Real Estate in Italian Balance Sheets. *Rivista di Estimo e Economia Territoriale*. 2021. P. 45–67.
12. Falco E. History of Land Value Recapture in Italy. *Land Use Policy*. 2016. Vol. 52. P. 29–38. URL: <https://doi.org/10.1016/j.landusepol.2015.12.006>.
13. Structure and Contents of (Italian) Financial Statements. *Analisi della struttura dei bilanci italiani*. 2020s.
14. GGI — Geneva Group International. Depreciation of real estate in Italy — separation of land value. *GGI Practice Guide*. 2022.

15. Marchetti M., Corona P., Ferrara C., Ferretti F., Lasserre B., Chirici G. The Italian Land Use Inventory for assessing land use changes. Proceedings of ICAS VII — Seventh International Conference on Agricultural Statistics, Rome, 24–26 October 2016.
16. D'Arcy M., Nistotskaya M., Olsson O. Cadasters and Economic Growth: A Long-Run Cross-Country Panel. *Journal of Political Economy*. 2024. Vol. 132, No. 11. P. 3785–3826. URL: <https://doi.org/10.1086/730551>.
17. Nistotskaya M., D'Arcy M. No taxation without property rights: formalization of property rights on land and tax revenues from individuals in sub-Saharan Africa. *Journal of Institutional Economics*. 2023. Vol. 19, No. 3. P. 444–457. URL: <https://doi.org/10.1017/S1744137422000534>.
18. Cetl V., Šamanović S., Bjelotomić Oršulić O., Lisec A. Building a Cadastral Map of Europe through the INSPIRE and Other Related Initiatives. *Land*. 2023. Vol. 12, No. 7. Art. 1462. URL: <https://doi.org/10.3390/land12071462>.
19. Collado A., Buchón-Moragues F., Lerma J. L. Towards the Updating of Rural Cadastre: Justification for Improved Land Administration. *Environmental Sciences Proceedings*. 2023. Vol. 28, No. 1. Art. 9. URL: <https://doi.org/10.3390/environsciproc2023028009>.
20. Ottaviano M., Petti B., Tonti D., Munafò M., Lasserre B., Marchetti M. Thirty years of Italian Land Use Inventory (IUTI), a functional tool for monitoring historical changes in the national landscape. *Forest@*. 2026. Vol. 23. P. 11–25. URL: <https://doi.org/10.3832/efor5002-023>.
21. Saari A., Vimpari J., Junnila S. Blockchain in real estate: Recent developments and empirical applications. *Land Use Policy*. 2022. Vol. 121. Art. 106334. URL: <https://doi.org/10.1016/j.landusepol.2022.106334>.

22. Rota C., Piccoli F., Kumar R., Ciocca G. A high-resolution large-scale dataset for building segmentation from aerial imagery in northeastern Italy. *Scientific Data*. 2025. Vol. 12. Art. 753. URL: <https://doi.org/10.1038/s41597-025-06014-4>.
23. Ibatullin S., Dorosh Y., Sakal O., Krupin V., Kharytonenko R., Bratinova M. Agricultural Land Market in Ukraine: Challenges of Trade Liberalization and Future Land Policy Reforms. *Land*. 2024. Vol. 13, No. 3. Art. 338. URL: <https://doi.org/10.3390/land13030338>.
24. Khodakivska O., Yurchenko I. Agricultural land turnover in Ukraine: New challenges and new opportunities. *Ekonomika APK*. 2023. Vol. 30, No. 4. P. 36–48. URL: <https://doi.org/10.32317/2221-1055.202304036>.
25. Dankevych V., Yatsenko O., Hryshchenko O. et al. The role of policy and economic framework conditions in shaping digitalisation in the agricultural sector in Ukraine. *Scientific Horizons*. 2025. Vol. 28, No. 10. URL: <https://doi.org/10.48077/scihor10.2025.132>.